

Arrest

nr. 63 005 van 10 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 juni 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juni 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gelet op titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2011 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE & N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt op 18 maart 2011 België binnen. Op 28 maart 2011 wordt verzoeker aangetroffen bij een politiecontrole in de Eurostar naar Londen. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt dezelfde dag het bevel om het

grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 31 maart 2011 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op dezelfde dag wordt hem een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) ter kennis gebracht.

Op 3 mei 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 62 511 van 31 mei 2011 wordt aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 7 juni 2011 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 8 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot niet in overwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13*quater*). Dit is de bestreden beslissing:

(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de genaamde X. A.

geboren te S. , op (in) 08.03.1991

van nationaliteit: Albanië

die een asielaanvraag heeft ingediend op 07/06/2011 (2)

Overwegende dat de betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 31 maart 2011 en zijn dossier op 4 april 2011 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 4 mei 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 31 mei 2011 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 7 juni 2011 een tweede asielaanvraag indiende, dat de betrokkene niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een attest met hierbij een vertaling naar het Frans naar voren brengt dat zijn familie in bloedwraak betrokken zou zijn met een andere familie waarbij opgemerkt moet worden dat de naam van deze familie niet overeenkomt met de naam van de familie waarmee hij tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag beweerde mee in bloedwraak betrokken te zijn, dat het attest vermeldt dat de familie van de betrokkene reeds sedert 30 november 1998 met deze familie in bloedwraak zou zijn, dat de betrokkene een dergelijk attest dan ook reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen,

in uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

(...)."

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing van 8 juni 2011 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*)

2.1. Artikel 51/8, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens - dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich

hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen - aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld.

Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen, mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoeker een ernstig middel moet aanvoeren waarin hij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door hem aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.2. In het verzoekschrift voert verzoeker in het tweede middel de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker adstrueert dit middelonderdeel als volgt:

"Dat de Raad van State aan het begrip "nieuw" gegeven een ruime betekenis heeft gegeven, in de zin van "het kan gaan om een nieuw feit of een nieuw bewijs van een oud feit."

Dat in onderhavig geval verzoeker nieuwe bewijzen aangaande een oud feit heeft aangehaald die ontegensprekelijk nieuwe gegevens uitmaken in de zin van artikel 51/8 Vw.;

Dat verzoeker talloze pogingen had ondernomen om dit document te bemachtigen;

Dat de verwerende partij met haar blote stelling "dat de betrokkene een dergelijk attest dan ook reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag" niet aantoonde dat verzoeker in de mogelijkheid was om dit document te bemachtigen; Dat verzoeker immers afhankelijk is van de goodwill van zijn familieleden in zijn herkomstland;

Dat verzoeker deze documenten binnen een zo kort mogelijke tijdsruimte heeft laten overbrengen; Dat het bewijs van de mogelijkheid om deze documenten voor te leggen in eerdere asielprocedures niet voldoende naar recht wordt bijgebracht;

Dat wanneer verwerende partij haar beslissing steunt op motieven op basis waarvan ze besloot dat voormelde documenten geen nieuwe gegevens zijn in het licht van artikel 51/8 Vw, terwijl deze gegevens het bewijs bijbrengen van een oud (relevant) feit dat bovendien aangeeft dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw (...) ze (...) artikel 51/8 schendt;"

2.3. Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens

- nieuw moeten zijn, i.e niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen
- relevant zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of

van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).

- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (*bijlage 13quater*). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "*ernstige aanwijzingen*" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "*ernstige aanwijzing*" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

Over de omstandigheid dat verzoeker dit stuk niet vroeger kon naar voor brengen, stelt hij dat hij pogingen had ondernomen om dit document te bemachtigen maar dat hij afhankelijk is van de goodwill van zijn familieleden in het herkomstland. Met deze loutere bewering slaagt verzoeker er niet in het motief te weerleggen "*dat het attest vermeldt dat de familie van betrokkene reeds sedert 30 november 1998 met deze familie in bloedwraak zou zijn, dat de betrokkene een dergelijk attest dan ook reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag*".

Inzake de beoordeling in de bestreden beslissing van het nieuwe element, namelijk "*waarbij opgemerkt moet worden dat de naam van deze familie niet overeenkomt met de naam van de familie waarmee hij tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag beweerde in bloedwraak te zijn*", geeft verzoeker geen enkele kritiek. Zoals reeds gesteld sluit artikel 51/8 van de vreemdelingenwet niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Door louter de naam te vergelijken van de familie waarmee verzoeker tijdens de eerste asielprocedure verklaard heeft in bloedwraak te zijn met de naam van de familie zoals die voorkomt op dit document, overschrijdt de verwerende partij niet haar bevoegdheid. Zij komt tot de conclusie dat deze namen verschillend zijn en verzoeker betwist dit geenszins.

Daaraan koppelt de verwerende partij de conclusie dat dit geen nieuw gegeven uitmaakt dat er, wat verzoeker betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van

de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er dient opgemerkt te worden dat het stuk dat verzoeker ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag heeft aangebracht, weliswaar 'nieuw' kan zijn in die zin dat het nog niet eerder ter kennis werd gebracht van de verwerende partij, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020).

Bijgevolg kon de verwerende partij terecht concluderen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de aangevoerde elementen 'nieuwe gegevens' uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

De schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET